

pri sv. Lenartu: Jarnej Pernat, kaplan pri Mariji Snežni: Jurij Pavalec in F. Lopič, kaplana v Čmureku: Vek. Vakaj, zastopnik banke „Slavije“ pri sv. Ani. Po 50 kr.: Jakob Skamlič, organist pri sv. Benediktu in Jak. Očgerl, kaplan pri sv. Benediktu; Josip Kurnik, posestnik v Šicah 30 kr.: Jakob Županec, želar v Šicah 10 kr.; Jakob Šuman, kmetski sin na Drvanji 10 kr.; Franc Doboja, organist pri sv. Rupertu 10 kr.; Anton Neuwirt, kmet na Šavnici 10 kr. Toraj skupaj 10 gld. 90 kr. Ta znesek bom poslal blagajniku g. B. Hrlišu, minoritskemu gvardijanu na Ptuj, takoj kadar se nabira konča, ker upam, da še mi bodo tudi drugi kaj darovali za našega Božidara. Vsem dosedanjim darovateljem se v imenu odbora prav toplo zahvaljujem za mile darove. Bog Vam plati nad zvezdami vsak krajecar in duh Božidarjev naj vedno bedi nad nami zapuščenimi Slovenci! Vekoslav Vakaj.

Iz Jarenine. (K veseli zmagi.) Prebivalci Slov. goric pozdravljamo izvolitev prvega narodnega okr. zastopa Šent Lenartskega z navdušenim veseljem in zakličemo vsem zmagonosnim volilcem na slavo: „živio“ ter „Naprej zastava Slave“. Ta izvolitev nam je toliko več vesela, ker zanaprej nam je pri bodočih volitvah tudi pri nas mogoče v okrajni zastop vsaj deloma zmagati in si nekaj domačinov spraviti v okrajni odbor. To nam je vsled odprave ene volilne napake blizu da gotovo in na to delovati nam je za naprej toliko večja dolžnost.

V imenu okoličanov več domorodcev.

Od sv. Marjete na Pesnici. (Na gla smrti.) Pretekli mesec opravil je Trebše v cerkvi svojo krščansko dolžnost ter se podal po božji službi v gostilno, kjer si je mislil z zajutrkom svoje slabotno telo malo okrepčati. Tukaj malo posedi in se slednjič mirno na klop za mizo vleže. Čez nekaj časa misli ga gostilničar v posteljo prenesti, pa bil je revež že trd. — Mirno je zaspal, da niti bližnji gostje niso zapazili nikakoršnjega navadnega smrtnega boja. Pokojni bil je blizu Kranja na Gorenskem rojen. Svoje mlade dni se je semkaj preselil in si je s prodavanjem kuhačin s posebno varčnostjo toliko prigospodaril, da si je tukaj malo posestvo kupil. Z domačimi je živel v najlepši zastopnosti, bil pa je tudi obče spoštovan in priljubljen. Pomenljive so bile besede, katere je pokojni o priliki smrti svoje, dne 22. grudnia min. leta umrle vrle sopruge nekomu govoril: „Gospod“, pravi: „ne bode dolgo, in idem za svojo ženo. Vedno mi je pred očmi, pa je vendar nikjer ni.“ Starček se je pri teh besedah milo razjokal ter odšel barantajoč s svojim kuhinjskim orodjem. Star je bil 78 let. Bodi mu zemljica lahka!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Odkar se je v državnem zboru vzprejel iz nagodbe avstrijsko ogerske skupine dežel oni del, ki govori o avstrijsko-ogerski banki, vrši se v njem seja za sejo, ne da se sklene kaj v njih, kar je vredno, da se omeni. Razpravlja se o delalskih bolniških blagajnah ali kasah toda to se vleče v sejah, kakor prava morska kača. Nikoli ni konca razprav o tej postavi, to pa za to, ker vtikajo izlasti nemški liberalni poslanci Bog zna, kaj vse v te razprave. Dne 1. aprila bode zadnja seja pred veliko nočjo, potem bode pa še le po veliki noči dne 21. aprila. — C. kr. namestnija za Spodnje Avstrijsko ne dovoljuje plesov v postnem času in se je ministerstvo na pritožbe tudi izreklo, da taci plesov ni treba. V Gradcu pa so imeli tak ples doktorji, to je, zdravniki in gosposka ni imela nič zoper to. Druga leta so storili to le fjakarji pa mesarji, no letos pa so stopili inteligentni zdravniki v njih kolo. — Korošci dobé škofa v nedeljo dne 27. marcija v svojo sredo. — V Borovljah si napravlja tamošnja zadruga puškarjev puškarsko šolo ter so ji svitli cesar dali tisoč gold. za-njo. Puškarji so iz večine Slovenci. — V Inomostu se je kat. polit. društvo ustanovilo za celo Tirolsko in so mu najimenitniši možje na čelu. — Ljubljana ima v kratkih dneh dopolnilne volitve v mestni zastop. Zastop je se ve, da slovensk in ostane tudi tak po teh volitvah. Nemškutarstvo nima nič upanja in se torej še ne glasi. — Uni teden je bila huda bora na Krasu in je toliko snega padlo, da ni šel od Ljubljane naprej noben vlak. Pošto pa so po cesti, kakor kedaj poprej, v poštnih vozih vozili v Trst. — Dne 11. in 12. aprila imajo v Rojicah pri Gorici konjske dirke. Darila so od 10 do 1000 goldinarjev. — Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trstu je imela v nedeljo, dne 13. marcija, svoje prvo občno zborovanje. Podružnica šteje 100 družabnic, 8 ustanovnic in eno pokroviteljico. vsekako lepo število. — Nasproti pa je društvo „Societá patriotica“ razpadlo. Bilo je imelo razširjati avstrijski duh, to je pravo domoljubje, toda ni ga ali ga je našlo premalo v Trstu, za to je že čez eno leto zaspalo. — Hrvaškega poslanca, dr. Starčevića so res že djali v zapor in je torej gotovo, da ga bodo obsodili ali niso se ga za to tudi iznebili, kakor bi radi. — V hrv. saboru obravnava se postava, naj trpi drž. poslanstvo na pet in ne samo na tri leta. Ker hoče madjarska vlada tako, sklene vselej udana „narodna“ stranka, ki ima v saboru večino, tudi brez dvoma to postavo — vladi in more biti tudi sebi na ljubo.

Vnanje države. V torek dne 22. marcija je obhajal nemški cesar Viljem svoj 90. rojstni

den. Slovesnosti so bile, ako sodimo po pripravih, velike; tudi gostov, zastopnikov tujih vlad je bilo veliko, vendar tujih vladarjev ni prišel nihče sedaj v Berolin, edini kralj in kraljica rumunska sta se bila tje podala. — Mladi Bismark, grof Herbert je prejel od ruskega cara velik red in to se razlaga, da ste si Nemčija in Rusija še zmerom prijazni. — Kakor je podoba, ne meša se Rusija v zadeve, kakor se vršé v Bolgariji ali vsaj očitno ne, tedaj pa tudi ni uzroka, da se ji katera država postavi po robu in zato še ni strahu, da se vname že kmalu vojska. Dolgo pa vsekako ne izostane, čemu bi sicer v vsaki državi, bodi velika, bodi mala, toliko ljudi phali v orožje! — V Bolgariji je sedanja vlada sicer zadušila upor v Ruščuku, toda ker je dala vstreliti toliko ljudi, vrše zato timbolj na tihem po deželi in nič se ne zna, kedaj da bode tega konec. — Turki so zasegli grško ladijo, na kateri je bilo veliko streliva; spraviti je to hotela v Makedonijo. Ta dežela je pod Turčijo, pa bi se rada od nje odtrgala. Da so se torej polastili turški vojaki tega streliva, razumeje se lahko ali ne ve se, če ga že poprej ni več prišlo v one kraje. Tedaj je že tudi tam vroče, v prvi vrsti za Turčijo ali celo mogoče, da se iskra vname tam, požar pa, Bog vé, kje nastane. Pri turški vladi se nagibajo sedaj bolj na angleško stran in to je uzrok, da ne stori Turčija nič za svojo sosedo, Bolgarijo. — Doma pa ima Anglija vedno svojo težavo z Irči. Njim ne mara dati pravic, drugje pa se dela, kakor da ji hodi vselej le za pravico. Une dni so zaprli kat. duhovnika, ker ni hotel biti za pričo pri neki obravnavi zoper njegove župljane. Na poti v ječo pa so ga potlej le obsipavali ljudje ter so iz vseh krajev, koder so ga peljali, hiteli skup. To utegne delati vladi še kedaj silo. — Vojni minister, general Boulanger, dela na to, da si srca francoskega ljudstva pridobi in kakor je podoba, gre mu to precej po sreči. — Iz zveze francoske republike in ruske države ne bode nič, kajti car ne da veliko na može, ki so na krmilu francoske vlade. Od danes do jutri le trpi njih veljava. — Sv. O. e v Rimu so imenovali več novih kardinalov, med njimi je dunajski nuncij, Vanutelli in pride torej na njegovo mesto drug nuncij, kajti noben kardinal ne ostane več na takem mestu. — V Sudanu je sedaj mir in upa se, da se bodo prerokovi privrženci kmalu porazgubili in tako konec prelivanja nedolžne krvi, ki je celih 10 let trpelo.

Za poduk in kratek čas.

Trije brati.

(Narodna pripovedka iz Savinjske doline.)

Zapisal Leon Störmann

Živel so nekdaj trije brati. Starejša dva sta pa mlajšega strašno hudo gledala in ga

vedno le „štramleta“ imenovala. Da pa ni bil tako zabit, kakor sta ona mislila, pové vam to, kar se mu je zdaj prigodilo.

Zmenijo se nekega dne, da bo šel najstarejši brat v bližnjo graščino služiti. Gre, in ko vpraša graščaka, če potrebuje kakega hlapca, mu ta vljudno odgovori, da bi ga potreboval. Dogovorita se, pa tudi zmenita za 200 gld. letnega plačila, pa pod tem pogojem, da če bode hlapec kaj jezen na graščaka, preden leto preteče, moral bode oditi brez vsega plačila iz službe, če bode pa gospod kaj jezen na hlapca, izplača mu letno plačilo in potem mora oditi še tisto uro. To pa tudi, če bi se že prvi ali pa najzadnji dan vvezila.

Brat je zadovoljen s pogodbo, še tisti dan odrine služiti.

Prvi dan mu reče graščak iti v precej odstranjeni gozd drva sekati; na pot seboj mu pa da srednje veliko pa močno zavezano in zapečateni vrečo. On vzame brez dalnjega vprašanja ostro brušeno sekiro, vrže omenjeno vrečo na ramo in jo mahne v gozd.

Seka in seka, kar mu je duša dala tako, da je zraven lačen postal; pa saj je že poldne, — si misli — bode že kmalu si podložil ter se okrepčal. Ozira se, skraja po malem, tje, odkoder bi mu moral kdo graščinskih južino prinesiti. — Oh! ni videti še nobenega, čeravno bo morebiti že štiri ura. — Zdaj pogleduje v enomer tje, pa — zastonj. Moral je celi božji dan sekati brez vse jedi in pijače. — O kako ga to jezi. — Kakor hitro se malo zmračí, zadene ves razljuten vrečo na ramo, katero je zjutraj ne vedé, zakaj sem prinesel in zdaj jo pa mora ravno tako domu nesti. Grajšček mu že naproti pride in ko ga vidi vsega razvnetega, ga vpraša, če je kaj jezen?

„Vrag bi ne bil jezen, celi dan hudo sekati, pa nič jesti ne piti dobiti!“

„No, če si jezen, pa pojdi — —.“

Kaj hoče storiti siromak? Mora brez vsega obotavljanja oditi, saj sta se popred tako zmenila. Torej celi dan je zastonj drva sekal.

Zdaj gre srednji brat svojo srečo poskusiti. Pa tudi njemu se ni nič bolje godilo. Tudi on je en dan zastonj drva sekal, potem jo pa pobrisal.

Tudi najmlajši brat se ponudi za graščinskega hlapca, čeravno sta mu brata močno odbijala, rekoč: „Če mi dva pametnejša nisva obstala, kako neki boš ti štramle?“

Pa on ju še ne posluša. Gre in se zmeni z graščakom za 200 gold. letnega plačila, pa tudi pod tem pogojem, da če bode graščak pred letom na nj jezen, mu plača 200 gld. in mora takoj oditi, ako pa bode hlapec na nj jezen, mora pa tudi takoj brez vsega plačila oditi, če tudi bi komaj en dan leta manjkalo.

Hlapcu bila je pogodba všeč in takoj